

МЕТОДИ ТА ФОРМИ РОБОТИ З ГІПЕРАКТИВНИМИ ДІТЬМИ

Загальна кількість годин – 2

Форма заняття: практичне заняття

План заняття

1. Поняття «гіперактивність»: визначення, характеристика та причини виникнення.
2. Основні напрямки виховної роботи з гіперактивними дітьми.
3. Особливості взаємодії з гіперактивними дітьми.

Анотація

У наші дні проблема гіперактивності дітей є однією з найактуальніших, так як з кожним роком таких дітей стає все більше і більше. Дослідники ретельно вивчають причини такої активності: спадковість, ускладнення під час вагітності і пологів, харчування, вплив навколишнього середовища і ситуації в сім'ї, в ряді випадків причини індивідуальні.

Фактично гіперактивність – це нервово-поведінковий розлад розвитку, на який варто звернути особливу увагу, щоб вчасно допомогти дитині. Адже саме від своєчасної діагностики та ефективного лікування залежить успішність у навчальній діяльності в загальноосвітньому навчальному закладі та особливості соціалізації в майбутньому. Педагогічні працівники можуть допомогти в діагностиці, адже діти більшість свого часу проводять в освітніх установах.

Психологічний супровід дітей з синдромом дефіциту уваги та гіперактивністю (СДУГ) в освітніх закладах є однією із пріоритетних умов успішного розвитку дітей. Основною метою супроводу є забезпечення і підвищення ефективності навчально-виховного процесу та захист психічного

здоров'я і соціального благополуччя всіх його учасників. Одним з найбільш ефективних способів впливу на етапі раннього віку є гра.

Важливим питанням залишається розробка методів і програм роботи з такими дітьми, коректних форм виховання і навчання, оскільки у даному випадку необхідний особливий підхід до кожного учня.

Питання для самоперевірки

1. В чому полягає різниця між гіперактивними та активними дітьми?
2. Які симптоми синдрому дефіциту уваги та гіперактивності?
3. Що є причиною виникнення СДУГ?
4. Які є діагностичні критерії СДУГ?
5. Які існують напрямки роботи з гіперактивними дітьми?
6. Які оптимальні правила взаємодії з гіперактивними дітьми?
7. Як будувати ігрову діяльність з гіперактивними дітьми?

Рекомендована література та інтернет-ресурси

1. Заваденко М.М., «Фактори для формування дефіциту уваги та гіперактивності у дітей», Світ психології № 1, М., 2000 р.
2. Мотова Є.К., Маніна Г.Б., «Тренінг ефективної взаємодії з дітьми», СПб, Мова, 2001 р.
3. Мухіна В.С., «Вікова психологія», М., Академа, 2000 р.
4. «Психологія людини від народження до смерті» під редакцією Реана А.А., СПб., Еврознак 2001
5. «Психологічний словник» під редакцією Зінченко В.П., Сещерякова М., М., 1997 р.
6. «Робоча книга шкільного психолога» під редакцією Дубровиной І.В., М., Просвітництво, 1991 р.
7. Рогов Є.І., «Настільна книга практичного психолога», М., Владос-пресс, 2002 р.
8. Чистякова М.М., «Психогімнастика», М., Просвітництво, 1990 р.

9. Фопель К., «Як навчити дітей співпрацювати?», М., 1998 р.
10. <http://centercep.ru/stati/8-klinicheskaya-psihologiya-i-psihoterapiya/134-sindrom-deficita-vnimaniya-i-giperaktivnosti-sdvg.html>

Орієнтовний перелік проблемних питань для самоосвіти в міжкурсовий період в межах зазначеної теми

1. Яким чином відбувається розвиток гіперактивності на психофізичному рівні?
2. Які порушення мозку можуть викликати синдром гіперактивності?
3. Яким чином відбувається діагностика даного синдрому?
4. Які існують підходи до методів лікування СДУГ?
5. Які психотерапевтичні методи варто використовувати при роботі з гіперактивними дітьми?